

Instytut Pamięci Narodowej - Rzeszów

<https://rzeszow.ipn.gov.pl/pl8/archiwa/archiwalia-r/178522,Co-kryje-Oddzialowe-Archiwum-IPN-w-Rzeszowie-Rudolf-Chorzempa.html>
03.05.2024, 16:58

Co kryje Oddziałowe Archiwum IPN w Rzeszowie - Rudolf Chorzempa

Rudolf Chorzempa, prawnik, obrońca Warszawy, działacz Brygad Wywiadowczych WiN, więzień polityczny w latach 1946-1955

Rzeszowskie Archiwum IPN, gdzie przechowywane są różnorodne materiały, stanowi niewątpliwie ogromną kopalnię wiedzy. Każdego dnia będziemy udostępniać Państwu ciekawe zdjęcia osób i wydarzeń, mówiące o historii naszej małej Ojczyzny.

Rudolf Chorzempa urodził się 18 sierpnia 1907 r. w Rzeszowie jako syn Michała i Karoliny z d. Kuśnierz. Miał starszego brata Wiktora (ur. 1901) i siostrę Helenę (ur. 1903). Chorzempowie mieszkali w Rzeszowie przy ul. Sokoła. We wspomnieniu o ojcu Teresa Chorzempa podała, że „podczas I wojny światowej dziewięcioletni Rudolf pracował jako pomocnik stolarza przy zbijaniu trumien dla umierających żołnierzy w pobliskim szpitalu przy ul. Naruszewicza w Rzeszowie”. Mały Rudolf od 1915 r. uczył się w czteroklasowej Szkole Ludowej im. Adama Mickiewicza w Rzeszowie, a bogaty zbiór zdjęć i świadectw szkolnych pozwolił ustalić, że w latach 1920–1928 kontynuował naukę w II Państwowym Gimnazjum przy ul. Krakowskiej (obecnie ul. ks. Jałowego), gdzie 14 maja 1928 r. otrzymał świadectwo dojrzałości. Zachowane zaświadczenie wojskowe (odpowiednik dzisiejszej książeczki wojskowej) informuje, że Rudolf nie odbył zasadniczej służby wojskowej, ponieważ na mocy orzeczenia komisji poborowej Powiatowej Komendy Uzuppełnień w Rzeszowie z 5 sierpnia 1929 r. został zaliczony do pospolitego ruszenia bez broni. Stało się tak ze względu na jego stan zdrowia, niewystarczający do tego, by odbyć normalną służbę wojskową. Kolejne dokumenty świadczą o tym, że Rudolf nie uchylał się od pracy na rzecz obronności kraju – był aktywnym członkiem Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, zwłaszcza od 1937 r., po wyjeździe do Warszawy. Ale wróćmy do początku lat trzydziestych. Od 1931 r. Rudolf uczył się zawodu stolarza u swojego ojca, 1 stycznia 1934 r. uzyskał oficjalne świadectwo nauki. W tym samym czasie studiował w trzyletnim Wyższym Studium Handlowym w Krakowie – 26 kwietnia 1934 r. otrzymał dyplom ukończenia szkoły z zakresu ogólnohandlowego. Co ciekawe, jednocześnie w latach 1931–1934 pracował jako księgowy, następnie jako główny księgowy w Towarzystwie Zaliczkowym i Kredytowym w Rzeszowie, a w latach 1932–1936 studiował prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim (7 sierpnia 1936 r. uzyskał tytuł magistra praw). Od listopada 1936 do lutego 1937 r. Rudolf Chorzempa był zatrudniony jako referent w Zarządzie Miejskim w Rzeszowie, a w lutym 1937 r. rozpoczął dwumiesięczną praktykę w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w Warszawie, w którym następnie pracował jako referent aż do wybuchu wojny. Życie prywatne Rudolfa również układało się bardzo dobrze – 26 grudnia 1937 r. poślubił Zofię Cenaar, urzędniczkę pracującą w Zarządzie miasta Rzeszowa. Chorzempowie zamieszkali na przedmieściach Warszawy – w Marysinie Wawerskim. 7 lutego 1939 r. urodził im się syn

Andrzej. We wrześniu 1939 r. najazd na Polskę armii niemieckiej, a chwilę potem armii sowieckiej zakończył bezpowrotnie pierwszy, szczęśliwy okres w życiu Chorzempów. 6 września Rudolf zgłosił się jako ochotnik do obrony Warszawy i otrzymał przydział do 6. baterii 5. pułku artylerii lekkiej, o czym dowiadujemy się z zaświadczenia wystawionego przez por. rez. Romana Fafiusa. Po kapitulacji stolicy został osadzony w obozie w Piasecznie, z którego szybko go zwolniono, aczkolwiek niemal natychmiast aresztowano. Udało mu się jednak uciec z transportu jadącego do Prus Wschodnich i już 18 października 1939 r. wrócić do Marysina. W maju 1940 r. Chorzempowie wyjechali do rodzinnego Rzeszowa, gdzie zamieszkali przy ul. Grunwaldzkiej 20, o czym dowiadujemy się z opisanych zdjęć rodzinnych wykonanych w 1940 r. 17 kwietnia 1941 r. Chorzempa rozpoczął w Rzeszowie aplikaturę adwokacką u dr. Stefana Juszczaaka, a 17 maja tego roku zatrudnił się w miejscowej filii krakowskiej firmy buchalteryjno-rewizyjnej „Kompass” (znajdującej się w zarządzie niemieckim) przy ul. Matejki 18 jako księgowy, a następnie został jej kierownikiem. Zatrudnił wykształconych ludzi, którzy czas wojny przeczekiwali w jego rodzinnym mieście. Wśród nich był dr Juliusz Kijas, historyk literatury, przed wojną wykładowca na lwowskim Uniwersytecie Jana Kazimierza, w Rzeszowie biorący udział w tajnym nauczaniu. Właśnie dr Kijas 9 lutego 1943 r. napisał okolicznościowy poemat z okazji narodzin córki swojego szefa – Teresy Chorzempówny. Po 20 lipca 1944 r., w chwili wycofywania się Niemców z miasta, Chorzempa zgłosił się do służby w konspiracyjnej Straży Obywatelskiej, wzywającej mieszkańców „do pilnowania porządku i ważniejszych obiektów przed grabieżą”. 1 sierpnia wraz z grupą mężczyzn został aresztowany przez cofającą się armię niemiecką i przewieziony do Słomnik pod Krakowem, gdzie przydzielono ich do budowania okopów. Udało mu się uciec przez linię frontu i powrócić do Rzeszowa. Jeszcze przed 20 sierpnia tego roku zaczął pracować jako księgowy dla dwóch firm rzemieślniczych, a 22 listopada zarejestrował w Rzeszowie działalność biura buchalteryjno-rewizyjnego. Nie wiemy nic o działalności Chorzempy w Armii Krajowej, ale wiadomo, że miał rozległe kontakty w środowisku konspiracji niepodległościowej. W styczniu 1945 r. zdecydował się na przystąpienie do podziemia poakowskiego w charakterze informatora tzw. Brygad Wywiadowczych. W konspiracji złożył przysięgę na ręce Mirosława Bilińskiego ps. „Andrzej” i przyjął pseudonim „Feliks”. Od tej pory dostarczał „Andrzejowi” materiały wywiadowcze dotyczące m.in. nadużyć ze strony Armii Czerwonej, NKWD, Wojska Polskiego, urzędów bezpieczeństwa, MO i nowych władz administracyjnych. W lipcu 1945 r. został kierownikiem referatu kontrwywiadu Biura Studiów Rzeszowskiego Okręgu Brygad Wywiadowczych Delegatury Sił Zbrojnych na Kraj, a od września tr. BW Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość” – nowej organizacji cywilnej powstałej na miejsce DSZ. Otrzymywał materiały kontrwywiadowcze z terenu całego województwa rzeszowskiego, zawierające informacje m.in. o sprawach personalnych w urzędach bezpieczeństwa i milicji, o nadużyciach władzy, o sytuacji w sądownictwie i w więzieniach, o nastawieniu społeczeństwa do Armii Czerwonej, o partiach politycznych i nastrojach wewnątrz nich, a także o sprawach ukraińskich, w tym o działalności OUN-UPA. Otrzymane informacje analizował, opracowywał i przekazywał za pośrednictwem łączników do kierownictwa Obszaru WiN Południe w Krakowie. Jednym z łączników była urzędniczka magistratu Helena Chorzempa ps. „Ewa” – siostra Rudolfa. Już w połowie 1946 r. Brygady Wywiadowcze zostały bardzo dokładnie rozpracowane przez UB, któremu udało się umieścić swoich agentów w komórkach terenowych Brygad. W sierpniu tego roku zostali aresztowani niemal wszyscy czołowi działacze

tej organizacji w Krakowie, a do końca września zostały rozbite dwa okręgi BW – rzeszowski i górnośląski. 18 września 1946 r. rzeszowscy funkcjonariusze aresztowali Rudolfa i przeprowadzili rewizję w jego biurze buchalteryjno-rewizyjnym przy ul. Matejki, w wyniku której zarekwirowali maszynę do pisania. Chorzempa został osadzony w areszcie WUBP przy ul. Jagiellońskiej i poddany brutalnemu śledztwu. Co ciekawe, przesłuchiwany był przez oficerów śledczych Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, którzy – jak szybko się okazało – dysponowali rozległą wiedzą na temat działalności rzeszowskich BW. Najpóźniej na początku listopada 1946 r. Chorzempa musiał być przewieziony do aresztu WUBP w Krakowie, gdzie przesłuchiwali go funkcjonariusze MBP, WUBP w Białymstoku i Bydgoszczy. Do celi nr 3 aresztu WUBP w Krakowie na pl. Inwalidów, w której osadzony był Rudolf Chorzempa, po 9 listopada tego roku trafił także działacz Brygad Wywiadowczych WiN w Rzeszowie Jan Liszcz. W swoich wspomnieniach tak pisze on o Chorzempie: „Przez kilka lat wspólnego pobytu w jednej celi aresztu, a następnie w więzieniu rzeszowskim [...] i we Wronkach miałem okazję poznawać i cenić coraz bardziej tego człowieka. [...] Wśród licznych współwięźniów nie spotkałem nikogo tak serdecznie życzliwego i bez afektacji współczującego człowieka. Ten człowiek cierpiał równie głęboko, a nawet bardziej od innych, ale nieustannie stawał się moralną pomocą i ratunkiem dla innych. Otoczenie traktowało go szczególnie głęboką ufnością, szukało w nim wsparcia w chwilach załamania i przygnębienia. I znajdowało je zawsze i niechybnie”. Do września 1947 r. Chorzempa był osadzony w areszcie WUBP w Krakowie, następnie został przewieziony do Rzeszowa, gdzie 23 września tego roku WSR w Rzeszowie skazał go na 12 lat więzienia, 5 lat utraty obywatelskich praw honorowych i praw publicznych oraz przepadek mienia. Do marca 1948 r. Rudolf Chorzempa przebywał w więzieniu na Zamku w Rzeszowie, a następnie – m.in. razem z Janem Liszczem – został przewieziony do Centralnego Więzienia Karnego we Wronkach. Chorzempa, mimo stwierdzonej w 1950 r. gruźlicy płuc, nadal nie poddawał się zwątpieniu. Możemy się domyślać, że wewnętrzną siłą Rudolf Chorzempa czerpał z głębokiej wiary. W najtrudniejszych latach pobytu w więzieniach nie rozstawał się z obrazkiem św. Teresy od Dzieciątka Jezus i z modlitewnikiem. Teresa Chorzempa wśród religijnych pamiątek po swoim ojcu przechowała także krzyżyk wykonany w więzieniu ze szczoteczki do zębów i różaniec ulepiony z chleba – z krzyżykiem i wizerunkiem Matki Bożej. Te ostatnie przedmioty, traktowane przez ofiarodawczynię jak rodzinne relikwie, zostały w Oddziałowym Archiwum IPN w Rzeszowie dokładnie sfotografowane i za zgodą pani Teresy przekazane w 2019 r. do tworzonego w Warszawie Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL. 24 lutego 1955 r. Chorzempa uzyskał zgodę na roczną przerwę w odbywaniu kary, dzięki czemu 2 marca znalazł się na wolności. W wyniku zmian politycznych, które zachodziły w Polsce, do więzienia już nie powrócił. Już w czerwcu 1955 r. podjął pracę, na początku na stanowisku technika budowlanego, w październiku 1955 r. w charakterze sprzedawcy w księgarni, a od maja 1956 r. do co najmniej 1973 r. pracował w różnych firmach jako księgowy i główny księgowy – najdłużej w Państwowo-Prywatnej Spółce z o.o. B.O.R. (Budowa-Odbudowa-Remont) w Rzeszowie. Z dokumentów z omawianego zbioru wynika, że władza „ludowa” ukarała nie tylko ojca Teresy Chorzempy, ale całą rodzinę. W 1948 r. żona Rudolfa – Zofia, z dwójką małych dzieci została usunięta z dwupokojowego mieszkania kwaterunkowego w Rzeszowie przy ul. Szopena do jednego pokoju bez kuchni i wody w kamienicy przy ul. Podzamcze. Mimo usilnych starań Chorzempowie nie uzyskali od władz żadnej pomocy w tej

dramatycznej sytuacji mieszkaniowej. Dopiero w latach sześćdziesiątych XX w. udało im się zakupić lokal spółdzielczy. Rudolf Chorzempa nie doczekał się wolnej Polski, zmarł w Rzeszowie 5 grudnia 1984 r. Osiem lat później, 18 grudnia 1992 r., Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie unieważnił dotyczący go wyrok WSR w Rzeszowie.

W 2019 r. Teresa Chorzempa przekazała kilka egzemplarzy czasopism niemieckich z okresu II wojny światowej oraz udostępniła do zeskanowania kolejną partię cennych dokumentów i zdjęć rodzinnych, obiecując dalszą współpracę. Zbiór Rudolfa Chorzempy będzie dalej opracowywany i może nas jeszcze zaskoczyć kolejnymi archiwalnymi odkryciami. W *Zbiorze Rudolfa Chorzempy* znajdują się oryginalne dokumenty i zdjęcia oraz cyfrowe kopie dokumentów, zdjęć i pamiątek po Rudolfie Chorzempie i jego rodzinie, które zostały przekazane lub udostępnione do skopiowania Oddziałowemu Archiwum IPN w Rzeszowie przez panią Teresę Chorzempę, córkę Rudolfa.

Notka biograficzna została opracowana przez Igora Witowicza, starszego kustosza Oddziałowego Archiwum IPN w Rzeszowie.

Zdjęcie 001. Wyciąg metrykalny urodzin Rudolfa Chorzempy.

Zdjęcie 002. Rudolf Chorzempa w dniu Pierwszej Komunii Świętej na zdjęciu wykonanym w zakładzie fotograficznym Edwarda Janusza w Rzeszowie w 1916 r.

Zdjęcie 003. Zofia Cenar (ur. 28 września 1908 r., od 1937 r. żony Rudolfa Chorzempy) w dniu Pierwszej Komunii Świętej ok. 1917 r.

Zdjęcie 004. Uczniowie klasy IIc II Gimnazjum w Rzeszowie przy ul. Krakowskiej i opiekun klasy – prof. Władysław Cichocki, nauczyciel historii, 9 czerwca 1922 r. Oznaczony numerem 10 – Rudolf Chorzempa.

Zdjęcie 005. Uczniowie klasy IIc II Gimnazjum w Rzeszowie przy ul. Krakowskiej i opiekun klasy – prof. Władysław Cichocki, nauczyciel historii, w 1923 r. Oznaczony numerem 15 – Rudolf Chorzempa.

Zdjęcie 006. Uczniowie grający w szkolnej orkiestrze dętej w II Gimnazjum w Rzeszowie, 21 września 1925 r. Na drugim planie, w środku – Rudolf Chorzempa. Fot. Jakub Wiesiołowski.

Zdjęcie 007. Uczniowie grający w szkolnej orkiestrze dętej w II Gimnazjum w Rzeszowie, 21 września 1925 r. Czwarty z lewej stoi Rudolf Chorzempa. Fot. Jakub Wiesiołowski.

Zdjęcie 008. Młodzież szkolna podczas kursu przysposobienia wojskowego w miejscowości Skole w Bieszczadach Wschodnich (obecnie na Ukrainie) w r. 1925. Pierwszy z lewej stoi Rudolf Chorzempa.

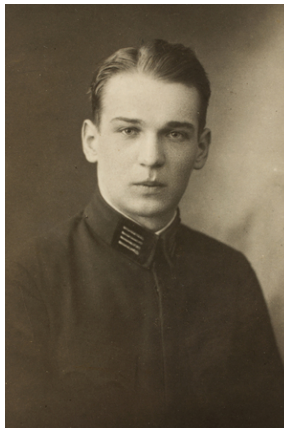
Zdjęcie 009. Młodzież szkolna podczas kursu przysposobienia wojskowego w miejscowości Skole w Bieszczadach Wschodnich (obecnie na Ukrainie) w r. 1925. W środkowym rzędzie, 12 z prawej (kłęczy) Rudolf Chorzempa.

Zdjęcie 010. Uczniowie II Państwowego Gimnazjum w Rzeszowie przy ul. Krakowskiej, ok. 1928 r. Rudolf Chorzempa w ostatnim rzędzie, piąty z lewej. W środku katecheta ks. dr Jan Chmielnikowski (1868-1946).

Zdjęcie 011. Świadectwo dojrzałości Rudolfa Chorzempy wystawione 14 maja 1928 r., str. 1.

Zdjęcie 012. Rudolf Chorzempa w mundurku gimnazjalnym, ok. 1928 r.

Zdjęcie 013. Zofia

Zdjęcie 014. Sodalicja Mariańska Panien przy parafii Farniej w Rzeszowie. W środku ks. Józef Jąłowy, budowniczy kościoła pw. Chrystusa Króla i Cudu Wisły w Rzeszowie w I.

Cenar (późniejsza żona
Rudolfa Chorzęmpy).
Brak daty.

1931-1935. Nad
Księdzem – Zośka Cenar,
późniejsza żona Rudolfa
Chorzęmpy. Koniec lat
20. lub początek lat 30.
XX w.

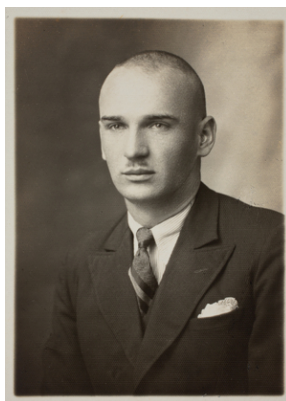

Podobizna kościoła seminarjalnego (Chrystusa Króla i Cudu Wisły),
którego budowę rozpoczęto w roku 1931.

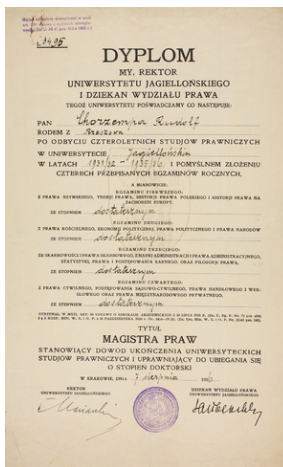
Zdjęcie 015. Pocztcówka
z rysunkiem
przedstawiającym
kościół seminarjalny pw.
Chrystusa Króla i Cudu
Wisły w Rzeszowie,
którego budowę
rozpoczęto 16 maja
1931 r. Drugie
wezwanie, obecnie nie
używane, jest
szczególnie
interesujące w setną
rocznicę Cudu Wisły,
czyli Cudu nad Wisłą –
objawienia się Matki
Bożej i zwycięstwa
wojsk polskich nad
wojskami bolszewickimi
w sierpniu 1920 r.

Zdjęcie 016. Książka
legitymacyjna Rudolfa
Chorzęmpy, studenta
Wyższego Studium
Handlowego w
Krakowie z lat
1930-1932, strony 1-2.

Zdjęcie 017. Portret
Rudolfa Chorzęmpy.
Lata 30. XX w.

Zdjęcie 018. Dyplom
ukończenia studiów
prawniczych w
Uniwersytecie
Jagiellońskim przez
Rudolfa Chorzęmpę,
wystawiony 7 sierpnia
1936 r.

Zdjęcie 019. Zdjęcie
ślubne Zośki i Rudolfa
Chorzęmpów. Ślub miał
miejsce w Rzeszowie 26
grudnia 1937 r., ale
data wykonania zdjęcia

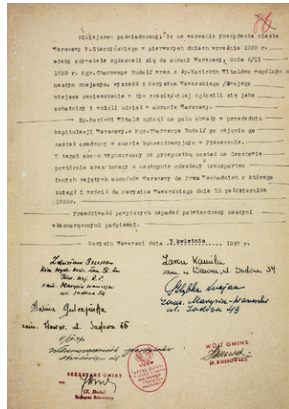
nie jest znana.

Zdjęcie 020. Zdjęcie ślubne Zofii i Rudolfa Chorzempów. Ślub miał miejsce w Rzeszowie 26 grudnia 1937 r., ale data wykonania zdjęcia nie jest znana.

Zdjęcie 021. Tymczasowa „legitymacja” wystawiona dla kanoniera Rudolfa Chorzempow wystawiona przez por. rez. Romana Fajfusa, dowódcę pododdziału 6. baterii 5. Pułku Artylerii Lekkiej podczas obrony Warszawy we wrześniu 1939 r.

Zdjęcie 022. Poświadczenie udziału Rudolfa Chorzempow w obronie Warszawy we wrześniu 1939 r., Marysin Wawerski, 3 kwietnia 1947 r.

Zdjęcie 023. Zofia i Rudolf Chorzempow z synem Andrzejem (ur. w 1939 r.) na balkonie kamienicy przy ul. Grunwaldzkiej 20 w Rzeszowie – październik 1940 r.

Zdjęcie 024. Zofia Chorzempow z synem

Zdjęcie 025. Pracownicy firmy „KOMPASS” w siedzibie firmy przy ul. Matejki 18 (w czasie okupacji niemieckiej była to Dünerstrasse 18) w Rzeszowie, 26 marca 1942 r. Od lewej: Peter

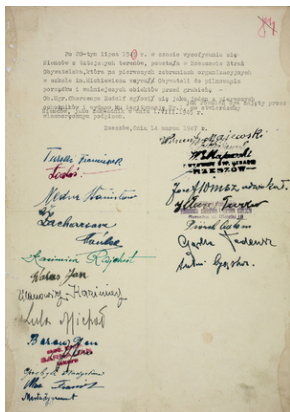

Zdjęcie 026. Pracownicy firmy „KOMPASS” na balkonie kamienicy przy ul. Matejki 18, w siedzibie firmy (w czasie okupacji niemieckiej była to

Andrzejem (ur. w 1939 r.) na balkonie kamienicy przy ul. Grunwaldzkiej 20 w Rzeszowie – październik 1940 r.

Krawtschenko-Wjuschkin, Juliusz Kijas, NN, Rudolf Chorzempa, NN, Stanisław Stańko.

Dürerstrasse 18) w Rzeszowie, 28 maja 1942 r. Pierwszy z lewej: Rudolf Chorzempa.

Zajęcie 027. Oświadczenie obywateli Rzeszowa o działalności Rudolfa Chorzempy w Straży Obywatelskiej w Rzeszowie po 20 lipca 1944 r., 14 marca 1947 r.

Zajęcie 028. Rudolf Chorzempa z żoną Zofią i dziećmi: Teresą (ur. w 1943 r.) i Andrzejem (ur. w 1939 r.), ok. 1944 r.

Zajęcie 029. Rudolf Chorzempa z siostrą Heleną Chorzempą (druga od lewej), żoną Zofią i dziećmi: Teresą (ur. w 1943 r.) i Andrzejem (ur. w 1939 r.), ok. 1946 r.

Zajęcie 030. Obrazek św. Teresy od Dzieciątka Jezus owinięty przezroczystą folią. Wymiary: 52 x 89 mm. Rudolf Chorzempa miał szczególne nabożeństwo do św. Teresy i dlatego miał ten obrazek podczas całego swojego pobytu w różnych aresztach i więzieniach od 1946 do 1955 r.

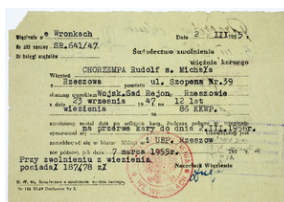
Zajęcie 031. Krzyżyk wykonany ze szczoteczki do zębów. Widoczna data: 1949. Wymiary: 12 x 24 mm. Pamiątka Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.

Zajęcie 032. Różaniec wykonany z chleba, porwany, ale kompletny. Krzyżyk o wymiarach 14 x 24 mm, wizerunek Matki Bożej o wymiarach 11 x 19 mm. Paciorek różańca o wymiarach ok. 3 x 7 mm. Pamiątka Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.

Zajęcie 033. Krzyżyk

Zajęcie 035. Świadcstwo zwolnienia więźnia karnego Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.

różańca wykonany z chleba o wymiarach 14 x 24 mm. Pamiątka Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.

2 marca 1955 r.

Zajęcie 034. Pierwsza strona wizerunku Matki Bożej z różańca - o wymiarach 11 x 19 mm. Pamiątka Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.

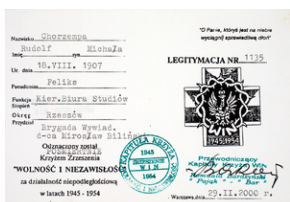
Zajęcie 036. Rudolf Chorzempa w latach 60. XX w.

Zajęcie 037. Rudolf i Zofia Chorzempowie w Parku Oliwskim w Gdańsku ok. 1980 r.

Zajęcie 038. Nekrolog sp. Rudolfa Chorzempy z 1984 r.

Zajęcie 039. Legitymacja nr 1135 Krzyża Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość, którym pośmiertnie został odznaczony Rudolf Chorzempa - 29 lutego 2000 r.

Zajęcie 040. Awers Krzyża Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość przyznanego Rudolfowi Chorzempie.

Zdjęcie 001. **Wyciąg metrykalny urodzin Rudolfa Chorzempy.**

Zdjęcie 002. **Rudolf Chorzempa w dniu Pierwszej Komunii Świętej na zdjęciu wykonanym w zakładzie fotograficznym Edwarda Janusza w Rzeszowie w 1916 r.**

Zdjęcie 003. **Zofia Cenar (ur. 28 września 1908 r., od 1937 r. żony Rudolfa**

Chorzempy) w dniu Pierwszej Komunii Świętej ok. 1917 r.

Zdjęcie 004. **Uczniowie klasy IIc II Gimnazjum w Rzeszowie przy ul. Krakowskiej i opiekun klasy - prof. Władysław Cichocki, nauczyciel historii, 9 czerwca 1922 r. Oznaczony numerem 10 - Rudolf Chorzempa.**

Zdjęcie 005. **Uczniowie klasy IIIc II Gimnazjum w Rzeszowie przy ul. Krakowskiej i opiekun klasy - prof. Władysław Cichocki, nauczyciel historii, w 1923 r. Oznaczony numerem 15 - Rudolf Chorzempa.**

Zdjęcie 006. **Uczniowie grający w szkolnej orkiestrze dętej w II Gimnazjum w Rzeszowie, 21 września 1925 r. Na drugim planie, w środku - Rudolf Chorzempa. Fot. Jakub Wiesiołowski.**

Zdjęcie 007. **Uczniowie grający w szkolnej orkiestrze dętej w II Gimnazjum w Rzeszowie, 21 września 1925 r. Czwarty z lewej stoi Rudolf Chorzempa. Fot. Jakub Wiesiołowski.**

Zdjęcie 008. **Młodzież szkolna podczas kursu przysposobienia wojskowego w miejscowości Skole w Bieszczadach Wschodnich (obecnie na Ukrainie) w r. 1925. Pierwszy z lewej stoi Rudolf Chorzempa.**

Zdjęcie 009. **Młodzież szkolna podczas kursu przysposobienia wojskowego w miejscowości Skole w Bieszczadach Wschodnich (obecnie na Ukrainie) w r. 1925. W środkowym rzędzie, 12 z prawej (klęczący) Rudolf Chorzempa.**

Zdjęcie 010. **Uczniowie II Państwowego Gimnazjum w Rzeszowie przy ul. Krakowskiej, ok. 1928 r. Rudolf Chorzempa w ostatnim rzędzie, piąty z lewej. W środku katecheta ks. dr Jan Chmielnikowski (1868-1946).**

Zdjęcie 011. **Świadectwo dojrzałości Rudolfa Chorzempy wystawione 14 maja 1928 r., str. 1.**

Zdjęcie 012. **Rudolf Chorzempa w mundurku gimnazjalnym, ok. 1928 r.**

Zdjęcie 013. **Zofia Cenar (późniejsza żona Rudolfa Chorzempy). Brak daty.**

Zdjęcie 014. **Sodaliczka Mariańska Panien przy parafii Farnej w Rzeszowie. W środku ks. Józef Jałowy, budowniczy kościoła pw. Chrystusa Króla i Cudu Wisły w Rzeszowie w l. 1931-1935. Nad Księdzem - Zofia Cenar, późniejsza żona Rudolfa Chorzempy. Koniec lat 20. lub początek lat 30. XX w.**

Zdjęcie 015. **Pocztówka z rysunkiem przedstawiającym kościół seminaryjny pw. Chrystusa Króla i Cudu Wisły w Rzeszowie, którego budowę rozpoczęto 16 maja 1931 r. Drugie wezwanie, obecnie nie używane, jest szczególnie interesujące w setną rocznicę Cudu Wisły, czyli Cudu nad Wisłą - objawienia się Matki Bożej i**

zwycięstwa wojsk polskich nad wojskami bolszewickimi w sierpniu 1920 r.

Zdjęcie 016. **Książka legitymacyjna Rudolfa Chorzempy, studenta Wyższego Studium Handlowego w Krakowie z lat 1930-1932, strony 1-2.**

Zdjęcie 017. **Portret Rudolfa Chorzempy. Lata 30. XX w.**

Zdjęcie 018. **Dyplom ukończenia studiów prawniczych w Uniwersytecie Jagiellońskim przez Rudolfa Chorzempę, wystawiony 7 sierpnia 1936 r.**

Zdjęcie 019. **Zdjęcie ślubne Zofii i Rudolfa Chorzempów. Ślub miał miejsce w Rzeszowie 26 grudnia 1937 r., ale data wykonania zdjęcia nie jest znana.**

Zdjęcie 020. **Zdjęcie ślubne Zofii i Rudolfa Chorzempów. Ślub miał miejsce w Rzeszowie 26 grudnia 1937 r., ale data wykonania zdjęcia nie jest znana.**

Zdjęcie 021. **Tymczasowa „legitymacja” wystawiona dla kanoniera Rudolfa Chorzempy wystawiona przez por. rez. Romana Fafiusa, dowódcę pododdziału 6. baterii 5. Pułku Artylerii Lekkiej podczas obrony Warszawy we wrześniu 1939 r.**

Zdjęcie 022. **Poświadczenie udziału Rudolfa Chorzempy w obronie Warszawy we wrześniu 1939 r., Marysin Wawerski, 3 kwietnia 1947 r.**

Zdjęcie 023. **Zofia i Rudolf Chorzempowie z synem Andrzejem (ur. w 1939 r.) na balkonie kamienicy przy ul. Grunwaldzkiej 20 w Rzeszowie - październik 1940 r.**

Zdjęcie 024. **Zofia Chorzempa z synem Andrzejem (ur. w 1939 r.) na balkonie kamienicy przy ul. Grunwaldzkiej 20 w Rzeszowie - październik 1940 r.**

Zdjęcie 025. **Pracownicy firmy „KOMPASS” w siedzibie firmy przy ul. Matejki 18 (w czasie okupacji niemieckiej była to Dürerstrasse 18) w Rzeszowie, 26 marca 1942 r. Od lewej: Peter Krawtschenko-Wjuschkın, Juliusz Kijas, NN, Rudolf Chorzempa, NN, Stanisław Stańko.**

Zdjęcie 026. **Pracownicy firmy „KOMPASS” na balkonie kamienicy przy ul. Matejki 18, w siedzibie firmy (w czasie okupacji niemieckiej była to Dürerstrasse 18) w Rzeszowie, 28 maja 1942 r. Pierwszy z lewej: Rudolf Chorzempa.**

Zdjęcie 027. **Oświadczenie obywateli Rzeszowa o działalności Rudolfa Chorzempy w Straży Obywatelskiej w Rzeszowie po 20 lipca 1944 r., 14 marca 1947 r.**

Zdjęcie 028. **Rudolf Chorzempa z żoną Zofią i dziećmi: Teresą (ur. w 1943 r.) i Andrzejem (ur. w 1939 r.), ok. 1944 r.**

Zdjęcie 029. **Rudolf Chorzempa z siostrą Heleną Chorzempą (druga od lewej), żoną Zofią i dziećmi: Teresą (ur. w 1943 r.) i Andrzejem (ur. w 1939 r.), ok. 1946 r.**

Zdjęcie 030. **Obrazek św. Teresy od Dzieciątka Jezus owinięty przezroczystą folią. Wymiary: 52 x 89 mm. Rudolf Chorzempa miał szczególne nabożeństwo do św. Teresy i dlatego miał ten obrazek podczas całego swojego pobytu w różnych aresztach i więzieniach od 1946 do 1955 r.**

Zdjęcie 031. **Krzyżyk wykonany ze szczoteczki do zębów. Widoczna data: 1949. Wymiary: 12 x 24 mm. Pamiątka Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.**

Zdjęcie 032. **Różaniec wykonany z chleba, porwany, ale kompletny. Krzyżyk o wymiarach 14 x 24 mm, wizerunek Matki Bożej o wymiarach 11 x 19 mm. Paciorek różańca o wymiarach ok. 3 x 7 mm. Pamiątka Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.**

Zdjęcie 033. **Krzyżyk różańca wykonany z chleba o wymiarach 14 x 24 mm. Pamiątka Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.**

Zdjęcie 034. **Pierwsza strona wizerunku Matki Bożej z różańca - o wymiarach 11 x 19 mm. Pamiątka Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach.**

Zdjęcie 035. **Świadectwo zwolnienia więźnia karnego Rudolfa Chorzempy z więzienia we Wronkach, 2 marca 1955 r.**

Zdjęcie 036. **Rudolf Chorzempa w latach 60. XX w.**

Zdjęcie 037. **Rudolf i Zofia Chorzempowie w Parku Oliwskim w Gdańsku ok. 1980 r.**

Zdjęcie 038. **Nekrolog śp. Rudolfa Chorzempy z 1984 r..**

Zdjęcie 039. **Legitymacja nr 1135 Krzyża Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość, którym pośmiertnie został odznaczony Rudolf Chorzempa - 29 lutego 2000 r.**

Zdjęcie 040. **Awers Krzyża Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość przyznanego Rudolfowi Chorzempie.**

Zdjęcie 001. Wyciąg metrykalny urodzin Rudolfa Chorzempy.